

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

III. Quid sit Commodatum, Precarium, & Depositum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

QUÆSTIO III.

Quid sit Commodatum, Precarium, & Depositorium?

Commodatum, quid?

27. **C**ONCL. I. Commodatum est alicujus rei ad aliquem specialem usum gratuito facta concessio. Ita Glossa cap. un. §. Commodatum. de Commodato, estque in re communis. Ubi tamen notandum, quod hic Commodatum definiatur, prout sumitur pro contractu: subinde enim Commodatum accipitur etiam pro ipsa re commodata. Et quidem is, qui rem suam alteri commodat, dicitur Commodator, seu Commodans; qui verò accipit rem ab alio sibi commodatam, appellatur Commodatarius: & idem dicendum de Depositario, Mutuatario, & alijs hujusmodi terminis.

Quomodo differat à Locatione,

28. Dicitur in primis in data definitione, alicujus rei. Intellege, siue ea immobilis sit, utputa domus, aut stabulum: siue mobilis, præsertim quæ usu non consumitur, licet minuatur seu atteratur; ut equus, vestis, vasa &c. hæc enim omnia commodari possunt, L. 1. ff. Commodati. Et additur, gratuito facta concessio: in hoc liquidem differt Commodatum à Locatione: nam res tunc propriè intelligitur commodata, si nullâ mercede acceptâ cuiuspiam utenda traditur; alioquin mercede interveniente locatus usus rei videtur. Gratuitum enim Commodatum esse debet, uti notatur §. Item. 15. Instit. Quibus modis re contrahitur obligatio.

Pignore, & Deposito,

29. Dicitur ulterius, ad usum. In hoc quippe Commodatum differt à Pignore, & Deposito, quorum usus non conceditur: nam si creditor Pignore, vel Depositarius re depositâ, domino invito utatur, furtum committit, §. Furtum autem. Instit. de Obligationibus, quæ ex delicto &c. Deinde per hoc differt Commodatum à Mutuo, utpote in quo rei datæ dominium transfertur; in Commodato verò solus usus, dominio aut possessione penes Commodantem remanente. Additur verò, ad aliquem specialem usum. Non enim licitum est uti re commodatâ ad alium usum, quam ad quem concessa est, arg. cap. un. de Commodato, ibi: Nisi post usum expletum, cuius gratiâ res fuerat commodata; & alibi.

Precarium, quid?

30. **C**ONCL. II. Precarium est, quod precibus petenti utendum conceditur, quamvis is, qui concessit, patitur. Ita habetur L. 1. ff. de precario, estque communis. Unde Precarium fermè convenit cum Commodato, cum utrumque gratis fiat: differt tamen à Com-

Commodato in hoc, quod Commodatum fiat ad certum tempus, vel certum usum, ita ut antea res commodata a domino repeti non possit, eo autem finito restituenda sit, quamvis non repetatur; cum dies statuta pro domino interpellat, cap. ult. de Locato, & alibi. E contra Precarium quocumque tempore revocari potest: nam qui precario concedit, sic dat, quasi tunc recepturus, cum sibi libuerit, cit. L. 1. ff. de Precario. Intellige, dummodo non statim revocetur sine cogente necessitate: ne frustra & illusorie concessum videatur, ac beneficium alicui praestitum, ipsi damnosum existat.

31. CONCL. III. Deposum est, quod custodiendum alicui datur. Ita habetur L. 1. ff. Depositi. Et quidem Deposum regulariter fit gratia solius deponentis, & nullam mercedem datam vel promissam: alioquin si pro custodia rei detur merces, jam hoc casu Deposum tranabit in contractum Locationis & Conductionis; cum Depositarius accipiens mercedem, censetur operas suas ad rem custodiendam alteri locasse, ut dicitur cit. L. 1. §. si vestimenta. ff. Depositi.

Deposum, quid?

32. CONCL. IV. Si Depositarius re depositam sine expressa, vel rationabiliter praesumpta domini licentia utatur, aut ipsam alienet, peccat, & furtum committere censetur. Ita habetur l. Si sacculum. ff. Depositi. Et §. Furtum autem, Instit. de Obligationibus, quae ex delicto nascuntur, cum concordantijs. Ratio est: quia usus rei non est ipsi concessus, sed tantum res ipsa, ut eam custodiat.

Deposita- rius re de-posita u- tens sine li- centia, pec- cat.

33. Additur tamen, sine expressa, vel rationabiliter praesumpta domini licentia. Siquidem quando Depositarius bona fide existimat, domino id non displicere, si utatur re deposita, jam non peccabit utendo, nec furti actione tenebitur; idque multo magis dicendum, si dominus expressam utendi licentiam concesserit. Addit Leslius lib. 2. cap. 27. n. 5. quando Deposum est res usu consumptibilis, v. g. triticum, vinum &c. & Depositarius certus est, se, quando Deposum repetetur, paratum habiturum aliud ejusdem mensurae & bonitatis, tunc non fore peccatum, saltem mortiferum, uti Deposito, & illud alienare: quia nullum incommodum taliter irrogatur deponenti, unde is rationabiliter censetur non esse invidus.

Limitatur Conclusio

N n n

QUAE.